

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVII Nr. 14 259 Joi 23 iunie 1988 6 PAGINI — 50 BANI

TEZELE PENTRU PLENARA C. C. AL P. C. R.

PROGRAM DE MUNCĂ PENTRU PARTID, PENTRU POPOR

DEZBATERI • EXPERIENȚE • INITIATIVE • OPINII

PAGINA A III-A

ÎN SPIRITUL SARCINILOR SUBLINIATE DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

EFICIENȚA ACTIVITĂȚII POLITICE ȘI ORGANIZATORICE se măsoară prin înlăptuirea programelor de dezvoltare economico-socială

Trebuie să acționăm pentru creșterea mai puternică a rolului organelor și organizațiilor de partid, al comuniștilor în toate sectoarele de activitate, pornind de la faptul că activitatea organelor de partid, a comuniștilor se apreciază după felul cum se realizează programele de dezvoltare economico-socială, cum se asigură progresul general al patriei noastre.

NICOLAE CEAUȘESCU

Abordând probleme de o complexitate deosebită privind conducerea activității economice, sociale și a rolului muncii organizatorice și politico-educative, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia în Expunerea la ședința Comitetului Politic Executiv din 29 aprilie a.c. că eficiența întregii munci politico-organizatorice, a întregii munci de partid trebuie apreciată după modul în care se realizează sarcinile economice și sociale în fiecare unitate, planul și programul de dezvoltare multilaterală a patriei. Toate aceste activități, perfecționarea pe care trebuie să o avem în vedere — sublinia secretarul general al partidului — trebuie să aibă permanent în atenție înlăptuirea neabătută a programului de dezvoltare a patriei, de ridicare a gradului de civilizație, a bunăstării materiale și spirituale a poporului.

Națională ale partidului. În esență, această viziune de conținut amplu și proces de concretizare a rolului conducător al partidului în toate sferile activității economice, sociale și politice, de dimensiunea răsăritului de zi cu zi a fiecărei organizații de partid, a fiecărei organizații de muncă, a fiecărei organizații de muncă și de învățământ, prin exemplul de abnegație și dăruire în înlăptuirea hotărârilor partidului și legilor țării, prin afirmarea puternică a spiritului militant, revoluționar de muncă și luptă, iar criteriul primordial de apreciere a activității organizațiilor de partid, a fiecărei organizații de muncă și de învățământ, la fiecare comunist, a capacității lor de organizare și mobilizare a forțelor și reprezentarea rezultatele concrete, efective ale colectivelor de muncă în înlăptuirea activității economice, a programelor stabilite de partid în fiecare domeniu.

În spiritul înaltelor exigente formulate în expunerea secretarului general al partidului, abare cu pregnanță necesitatea întăririi muncii politico-organizatorice desfășurate în toate sectoarele de activitate, și, în primul rând, în domeniul hotărâtor al producției materiale.

Parcurgem o etapă deosebit de importantă în dezvoltarea economico-socială a țării în care un accent deosebit este pus pe lăturile calitative, intensive ale activității productive, pe valorificarea complexă, cu eficiență maximă a resurselor materiale de muncă ale societății. În contextul acestor sarcini, problemele ce trebuie soluționate de către conducerea de întreprinderi, consiliile oamenilor muncii, sub direcția și permanenta îndrumare a organelor și organizațiilor de partid, presupun o atitudine activă, intervenții operative în elaborarea și fundamentarea deciziilor, răspundere și competență din partea tuturor cadrelor. Trebuie să este vorba de realizarea neabătută a producției fizice și îndeosebi a exportului, de ridicarea nivelului tehnic și calitativ, a competitivității produselor, de creșterea în ritm superior a productivității muncii sau de reducerea substanțială a costurilor de producție și mai ales a cheltuielilor materiale, fiecare în parte și toate aceste sarcini la un loc impun participarea sustinută a fiecărui comunist, a tuturor oamenilor muncii la găsirea celor mai bune soluții problemelor curente ale activității economice, implecarea deplină a organizațiilor de partid în vasta activitate politico-organizatorică menită să pună în valoare inițiativa și capacitatea creatoare a tuturor celor ce muncesc. Important este ca în tot acest efort să fie antrenate efectiv toate organele sistemului democratic nostru muncitoresc revoluționar, conștientizându-se acțiunile de anvergură, bine structurate, cu finalitate practică certă și precizându-se răspunderi personale și colective limpede, la fiecare nivel — de la muncitor la director și până la ministru. Cu atât mai mult cu cât, într-o serie de cazuri, colectivele din întreprinderi și centrale se confruntă cu probleme complexe dificile, iar găsirea soluțiilor presupune căutări asidue, de mare profunzime, investigare largă a unor factori tehnici și economici, care nu pot fi de conceput fără un exemplar climat de emulație, interesat de organizare, răspundere și strînsă conlucrare, în crearea și întreinerea cărui rol hotărâtor îl are secretarul general al partidului.

Corneliu CĂRLAN

(Continuare în pag. a V-a)

Ample prefaceri innoitoare in etapa actuală de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate

Amplu și profund argumentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, concepția științifică a Partidului Comunist Român privind continuitatea procesului revoluționar în întreaga perioadă de făurire a socialismului pe o treaptă superioară, în perspectiva trecerii la comunism, este pe deplin valabilă și pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate într-o serie de etape proprii, succesive. Aceasta este o concepție nu numai deosebit de ferită din punct de vedere teoretic, un exemplu de abordare în spiritul dialecticii revoluționare a problemelor dezvoltării sociale, dar constituie și un valoros îndreptar de acțiune pentru activitatea noastră a societății noastre socialiste. Nu este vorba să facem pur și simplu noi pași înainte într-un domeniu sau altul, ci pornind de la remarcabilele măsuri de schimbări radicale, structurale, corespunzător cerințelor ridicării societății noastre pe o treaptă superioară de dezvoltare.

Caracterul de durată al construirii socialismului, în decursul mai multor etape istorice, a fost întotdeauna în linia mari și de întemeietorii socialismului științific, dar condițiile în care au trăit ei nu le-au permis să anticipeze conținutul și profilul distinct al etapelor respective. Ei au fost — așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — „gânditori revoluționari, nu profesori care să prezică un viitor imaginabil și să stabilească precepte imuabile, valabile pentru orice etapă de dezvoltare”.

Sarcina determinată obiectivului și fizionomiei etapei sau epocii respective revine partidului comunist din fiecare țară, gândirii sociale din epoca dată. În țara noastră, o asemenea epocă este cea inaugurată de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, care prin alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea partidului și a întregului popor a marcat începutul unor prefaceri revoluționare fără precedent în toate domeniile de activitate.

După aprecierea partidului nostru, a secretarului său general, caracterizarea etapei în care se află construcția noi societăți socialiste, are o însemnătate cardinală pentru stabilirea strategiei dezvoltării economico-sociale a țării. Numai pe baza clarificării teoretice a etapelor respective, a definiții riguroase științifice a acestora se pot determina corect obiectivele sale, este posibilă des-

crierea proceselor fundamentale ce urmează a avea loc și pot fi trasate căile de acțiune pentru asigurarea desfășurării acestor procese în direcția dorită. Tocmai de aceea, se are în vedere faptul că fiecare etapă presupune noi forme de organizare a activității de construcție socialistă, metode și forme de muncă specifică, superioare. Generalul caracterului propriu, ca și experiența altor societăți de muncă și muncitoresci din țările socialiste, a întregii dezvoltări sociale contemporane, partidul nostru a pus în evidență caracterul complex, de durată al procesului revoluționar de făurire a noi orizonturi și desfășurare lui în etape ce constituie un tot unitar.

În cadrul efortului teoretic creator au fost supuse examensului riguros ideile rigide, preconcepute, simpliste, ca și iluziile triumfaliste, liniare despre înaintarea fără dificultăți spre comunism. A fost pus în evidență, de asemenea, faptul că societatea poate realiza numai acele sarcini pentru care există condițiile obiective și subiective necesare, neputând sări peste etapele inerente înaintării spre noi trepte de progres.

Concepția P.C.R. privind etapele revoluției și construcției socialiste în România, elaborată din inițiativa și cu contribuția determinată a tovarășului Nicolae Ceaușescu și găsit cea mai deplină și precisă reflectare în Programul partidului, fiind îmbogățită ulterior în documentele Congresului al XIII-lea ale partidului și ale Conferinței Naționale.

Secretarul general al partidului a acordat o atenție aparte la Conferința Națională caracterizării etapelor actuale de dezvoltare, a socialismului multilateral dezvoltat, pe care deține ca fiind hotărâtoare, superioară. O asemenea definiție a etapelor sau fazelor actuale în care se află societatea noastră, după istoricele succese obținute în dezvoltarea forțelor și relațiilor de producție, a suprastructurii socialiste, înfățișată în Raportul la Conferința Națională corespunde pe deplin stării de fapt și este de natură să mobilizeze și orienteze eforturile poporului spre realizarea unui nou salt în înlăptuirea obiectivelor stabilite de Programul partidului.

Analiza succintă, axată pe componentele de bază ale societății socialiste multilateral dezvoltate în primele două etape ale sale și primul dot al ei cel atestând învederează creșterea puternică a industriei și agriculturii, precum și a celorlalte ramuri ale economiei naționale, amplificarea și întărirea proprietății socialiste în ambele sale forme și realizarea unei concordanțe superioare între forțele și relațiile socialiste de producție. În același timp, a avut loc transformarea tot mai evidentă a muncii într-o necesitate și o datorie de onoare pentru afirmarea plenară a personalității umane, crearea condițiilor materiale și spirituale pentru înlăptuirea și dezvoltarea deplină a principiilor socialiste de repartiție, de etică și echitate, întărirea spiritului de abnegație pentru dezvoltarea generală a societății, împlinirea principiilor socialiste de muncă și viață cu cele comuniste, participarea crescândă a țării în condiții de independență la diviziunea mondială a muncii.

Prof. dr. Ion AVRAM
(Continuare în pag. a V-a)

Puternică mobilizare a forțelor pentru

INTENSIFICAREA LA MAXIMUM A LUCRĂRILOR AGRICOLE

- Pînă în seara zilei de 21 iunie, orzul a fost recoltat de pe mai bine de 300 000 hectare, ceea ce reprezintă 46 la sută din suprafața cultivată în unitățile agricole
- În zonele agricole în care secerișul a început mai tîrziu, s-a fie concentrate toate forțele — combine și secerători — pentru intensificarea la maximum a recoltării orzului
- Pe suprafețele de pe care s-a strîns recolta să se treacă imediat la însămînțarea culturilor duble, asigurîndu-se desfășurarea în flux continuu a lucrărilor
- Din mai multe județe ni se semnalează existența unor decalaje mari între suprafețele de pe care s-a recoltat orzul și cele care au fost însămînțate cu a doua cultură, decalaje ce trebuie înlăturate grabnic printr-o mai bună organizare a muncii

IN PAGINA A II-A : RELATĂRI DIN ACTIVITATEA OAMENILOR MUNCII DE PE OGOARE

REZULTATELE CERCETĂRII VALORIFICATE CÎT MAI RAPID ÎN PRODUCȚIE

DEZBATERE ORGANIZATĂ LA INSTITUTUL DE CERCETĂRI METALURGICE

Strategia Partidului Comunist Român de înlăptuire a programului de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a țării noastre spre comunism atrăgea cercetării științifice și dezvoltării tehnologice un rol hotărâtor în progresul continuu al economiei naționale, în dinamizarea întregii vieți sociale. „Creșterea continuă a bugetului național, în primul rând a fondurilor fixe, pe baza celor mai noi cercetări științifice și tehnici avansate — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, în expunerea din 29 aprilie a.c. — reprezintă singura cale pentru ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație, pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

„Producție a cercetărilor științifice și tehnice moderne din toate domeniile” — arată secretarul general al partidului. Este cît se poate de clar că, în condițiile în care pe plan mondial se pregătează o nouă etapă a revoluției tehnico-științifice, pătrunderea accelerată a progresului tehnic în toate domeniile este nemijlocit condițională de valorificarea grabnică a rezultatelor științei, numai în acest fel cercetarea științifică își va dovedi adevărată utilitatea și importanța sa pentru dezvoltarea și progresul societății noastre.

Sînt tot în acest important document, abordînd problema creșterii rolului științei în acest al optulea cincinal, la sfîrșitul căruia țara noastră și-a propus obiectivul strategic de a se înscrie în rîndul țărilor socialiste mediu dezvoltate, secretarul general al partidului atrăgea atenția asupra necesității intensificării activității de valorificare, cu maximum de randament și operativitate, a noilor cercetări ale gândirii și muncii de investigație științifică. „Va trebui să acordăm mai multă atenție înlăptuirii programelor de cercetare și, mai cu seamă, introducerii mai rapide în

producție a cercetărilor științifice și tehnice moderne din toate domeniile” — arată secretarul general al partidului. Este cît se poate de clar că, în condițiile în care pe plan mondial se pregătează o nouă etapă a revoluției tehnico-științifice, pătrunderea accelerată a progresului tehnic în toate domeniile este nemijlocit condițională de valorificarea grabnică a rezultatelor științei, numai în acest fel cercetarea științifică își va dovedi adevărată utilitatea și importanța sa pentru dezvoltarea și progresul societății noastre.

Îndemnurile realității

A fi contemporan înseamnă a fi în prezent, ci a te integra în toate problemele actualității de avînt economic și social, de făurire a omului nou, lăptuirea activă a patriei, în această sferă a învățării. Căci și la noi se poate realiza o asemenea schimbare, o înnoire, o înnoire, după îndemnul dat de secretarul general al partidului, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, alături de părinții, tinerii și vîrstnicii, împreună.

La fabrica de mașini de rectificat NAPOMAR din Cluj-Napoca: se verifică un pou lot de produse. Foto: S. Cristian

TIMIȘ : Realizări ale modernizării

În spiritul indicațiilor formulate de secretarul general al partidului privind aplicarea cu răspundere sporită a programelor de organizare și modernizare a producției organizatorice de partid și consiliile oamenilor muncii din unitățile economice ale județului au inițiat noi acțiuni pentru transpunerea cu prioritate în viață a măsurilor cu o ridicată eficiență atît la nivelul veniilor organizatorice și de conducere, cît și al celor productive. Ca urmare, în unitățile din industria metalurgică, electrotehnică și constructoare de mașini, bunaoară, au fost modernizate o serie de fluxuri tehnologice, s-au extins procedeele de sudură în mediu de gaz protector, s-a trecut la automatizarea operațiilor de prelucrare mecanică a produselor de serie lungă, a liniilor de vopsitorii și acoperiri galvanice, au fost puse în funcțiune noi linii flexibile pentru fabricarea de carcase și alte repere. În total, în perioada care a trecut de la începutul anului, în județul Timiș au fost finalizate peste 800 de măsuri din programele de organizare și modernizare, care au condus la obținerea unui spor la producția-marfă și la cea destinată exportului în valoare de peste 300 milioane lei, precum și la creșterea productivității muncii cu 500 lei pe lucrător, la reducerea cheltuielilor totale și a celor materiale. (Cezar Ioana).

Dimitrie GAVRILEAN

TELEPE PENTRU DELEBAREA C.C. AL P.C.R. — PRAGMATICA DE UNICĂ PENTRU PARTID, PENTRU POPOR

DEZBATERI • EXPERIENȚE INOVAȚIVE • OPINII

Relația democrație-participare s-a impus și se afirmă tot mai profund și mai larg ca una dintre realitățile fundamentale ale socialismului. Este terenul uman, mereu în proaspăt, mereu fertil, mereu în schimbare, care oferă deopotrivă individului, colectivului și societății posibilitatea valorificării și, în același timp, a controlului, a verificării traiectoriilor activităților social-politice și organizatorice, a capacității lor de a se autoperfecționa.

În esență, democrația autentică presupune existența cadrului organizatoric, garanția societății, menit să asigure afirmarea nestinjenită a disponibilității participative, opinia și inițiativa fiecărui om. Iată de ce cuprind o semnificație aparte, profundă practica social-politică din țara noastră în anii de după Congresul al IX-lea al partidului, care a dat dimensiune și conținut unui larg și complex sistem democratic, unic în felul său. „Avenim un sistem larg democratic — consiliile muncitorești, organisme județene, consiliile naționale pe domenii, congrese și conferințe naționale periodice, care de aproape 20 de ani funcționează și-au dovedit pe deplin justele și superioritatea”, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea prezentată la sfârșitul lui aprilie a.c., la Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

În efortul permanent necesar pentru valorificarea deplină a valențelor acestui sistem democratic, devine limpede că democrația socialistă implică acțiunea individuală și colectivă, acțiunea conștientă în scopul satisfacerii optime a cerințelor obiective ale dezvoltării, prin angajarea responsabilă, revoluționară a oamenilor. A participa evlu la conducerea treburilor obștești, într-un mecanism democratic bine structurat este nu numai un drept, ci și o obligație, o îndatorire civică fundamentală, care oferă șansa schimbării plene a inițiativă creatoare, a vocației democratice, a personalității fiecăruia. Libertatea democratică în socialism devine astfel necesitatea înțelesă a participării efective și eficiente la conducerea și administrarea treburilor obștești în toate sferele vieții economico-sociale. În această perspectivă, democrația socialistă se înfățișează ca o sinteză între libertate, inițiativă creatoare, responsabilitate politică, civică și profesională manifestate nu declarativ, ci în acțiunea practică.

Democrația nu este, desigur, o creație istorică a socialismului. Ca esență și formă de manifestare, ea marchează, în istorie, un salt calitativ în ce privește evoluția societății de sine a societății, emanciparea omului ca ființă socială activă, constituind, în toate timpurile, unul din factorii hotărâtori ai progresului. Ca „autodeterminare a poporului”, democrația implică o abordare dialectic-istorică, în strânsă corelare cu „fundamentul ei real”, cu „omul

real”, cu „poporul real” — cum scria K. Marx, aprecind că în strânsă legătură cu implicarea armonioasă dintre rolul individului și rolul colectivului, noua orânduire asigură ceea ce „suprimare pozitivă a proprietății private — această autoînstrăinare a omului” și, implicit, o „apropiere reală a esenței umane de către om și pentru om”. Sînt, toate acestea, precizări de mare actualitate, care au situat și situează — în condițiile unei profunde modernizări a organizațiilor producției materiale — la temelia relațiilor socialiste, puterea egală, permanentă și neslabă a tuturor membrilor societății, în primul rînd față de proprietatea socialistă. Orice dezbateră a problematicei complexe a democrației, ruptă de contextul social-istoric devine un simplu exercițiu teoretic, fără nici o valoare sau semnificație practică. Democrația ca-

O realitate politico-socială cu profunde semnificații: SOCIALISM, DEMOCRAȚIE, PARTICIPARE

păată un conținut real numai dacă este judecată ca fenomen real, în coordonatele concret-istorice, cu determinări obiective și subiective specifice.

Tocmai această cerință fundamentală de raportare permanentă a democrației la realitatea social-istorică face din acest subiect unul dintre cele mai discutate și disputate pe plan internațional. Științele sociale se află în fața unui adevărat asalt al subiectelor cu sorgine în problema democrației, asalt lansat individual sau organizat urmărindu-se, uneori absolutizarea avantajelor lui sau a lui, în detrimentul altor tipuri, apologetica unui sistem social-politic sau deturarea atenției la problemele de fond ale democrației. Tot mai mulți autori consideră că progresul tehnologic fără precedent, marile prefaceri determinate de era eliberării și a cuceririi Cosmosului astupă întregii vieți economico-sociale au creat condiții obiective pentru intensificarea dominației omului asupra naturii. Devenit tot mai conștient de rolul său la conducerea și administrarea treburilor obștești în toate sferele vieții economico-sociale, omul și-a afirmat din nou dreptul și obligația de a participa efectiv și eficient la conducerea și administrarea treburilor obștești în toate sferele vieții economico-sociale. În această perspectivă, democrația socialistă se înfățișează ca o sinteză între libertate, inițiativă creatoare, responsabilitate politică, civică și profesională manifestate nu declarativ, ci în acțiunea practică.

Democrația nu este, desigur, o creație istorică a socialismului. Ca esență și formă de manifestare, ea marchează, în istorie, un salt calitativ în ce privește evoluția societății de sine a societății, emanciparea omului ca ființă socială activă, constituind, în toate timpurile, unul din factorii hotărâtori ai progresului. Ca „autodeterminare a poporului”, democrația implică o abordare dialectic-istorică, în strânsă corelare cu „fundamentul ei real”, cu „omul

titudinea unei noi alternative în evoluția istorică, s-au întes și mai mult dezbaterile, confruntările de idei. În pînă în prezent, „scor” și de idei despre democrația capitalistă, în adepții cînd mai rafinați, cînd de a treptul furibunde la adresa democrației socialiste. În literatura burgheză, pot fi întâlnite multiple „definiții” ale democrației, toate „aferind” însă de aceeași detasare față de fenomenele de fond, reale. Or, una din problemele fundamentale ale vieții sociale o reprezintă valorificarea deplină, cu eficiență optimă a potențialului productiv; asemenea necesitate vitală, cerință economică de prim ordin, poate fi satisfăcută numai prin dezvoltarea deplină a inițiativii și capacității creatoare a maselor de oameni ai muncii. Cea mai rentabilă investiție în lumea de azi este așa-zisa „investi-

ție de inteligență”, adică investiția concentrată spre crearea unui climat menit să solicite permanent capacitatea de inovație și creație a specialiștilor, a tuturor celor ce muncesc. Iar pentru ca această cerință să poată fi onorată, este necesar să existe acel cadru social-organizatoric care să favorizeze, să stimuleze și să întretină în mod constant legătura dintre problemele majore ale colectivului, ale societății, cadru care poate fi garantat numai de un sistem democratic real, profund. Reievind această realitate, se cuvin subliniate legătura directă, relația organică dintre democrație și eficiența globală și concretă a muncii sociale, relație aflată în dependență de nivelul general de dezvoltare al forțelor de producție. Fie și numai din această trecere în revistă a preocupărilor teoretice față de democrație în lumea contemporană se desprinde limpede cerința practică majoră de a adînci studiile în domeniul atît de vast al democrației, analizind sistematic esența, formele de manifestare, posibilitățile de perfecționare a democrației socialiste, contrapundind criticilor și burgheze argumentele de negădăut ale faptelor.

Într-o viziune științifică sintetizată, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a fundamentat teza că avem să penetrem în treaga viață economică, socială și politică a anilor ce au urmat, teza privind căvirea socialismului trebuie așezat pe baze democratice reale, largi și solide, într-un cadru organizatoric adecvat, care să asigure participarea neîngrădită, directă și efectivă a oamenilor muncii la conducerea societății. În această viziune teza unității organice, indestructibile dintre so-

cialism și democrație a cunoscut o impresionantă și substanțială abordare teoretică și practică în opera politică a o v r a ș u i u Nicolae Ceaușescu: „Socialismul și democrația muncitorească revoluționară sînt de neapărîții. Socialismul nu poate fi conceput fără participarea activă a poporului la conducerea tuturor activităților economice, culturale, științifice și administrative, fără ca oamenii muncii, clasa muncitoare, țărănimă, intelectualitatea, întregul popor să-și poată spune deschis părerea și părțile la luarea deciziilor și la împlinirea lor”.

Desigur, această unitate fundamentală dintre socialism și democrație nu este un dat definitiv, doborînd într-un anumit moment al dezvoltării sociale, ci ea trebuie abordată într-o viziune dialectică. Prin preocuparea necontenită a factorului subiectiv, a partidului, de a analiza în plus sistematic și atent specificul condițiilor de afirmare a noii orîndiri, ale fiecărui stadiu al dezvoltării, prin evaluare critică, crearea unei experiențe autentice și a unei noi sistematizări a activității noastre și pe plan mondial, prin studierea evoluției în ansamblu a societății contemporane, unitatea dintre socialism și democrație capătă un conținut nou, se afirmă ca condiție a progresului economic și social multilateral, a împlinirii plene a personalității umane. Socialismul devine posibil, dar și obiectiv necesar în întregul, în toate planurile și în toate sferile — politică, economică și socială — și în ansamblul societății, a noului tip de democrație, democrația muncitorească revoluționară, net superioară oricăror forme și structuri democratice din toate orîndirile de pînă acum.

Democrația socialistă însă nu apare, nu se afirmă și nu se dezvoltă automat, pur și simplu datorită existenței condițiilor obiective. Capacitatea, valențele democratice ale socialismului devin realități efective după cucerirea puterii politice, numai prin fărîșirea și dezvoltarea bazei economice și tehnico-materiale a socialismului, a proprietății socialiste, prin activitatea conștientă, științifică și perseverentă pentru crearea tuturor condițiilor de exercitare a drepturilor și libertăților conferite oamenilor muncii în calitatea lor de producători și beneficiari. Crearea tuturor condițiilor materiale, sociale, politice, culturale și psihologice menite să garanteze în permanență exercitarea efectivă de către popor a dreptului său suveran fundamental de a participa plener în deplină libertate constituie premisa trînică a dezvoltării și infiorării vieții materiale și spirituale. Pe această platformă a complexelor condițiilor economico-sociale și politice în care își are originea teza privind căvirea socialismului se construiește cu poporul și pentru popor.

Viorel SALAGEAN

FIABILITATEA — ATRIBUT FUNDAMENTAL AL CALITĂȚII FIECĂRUI PRODUS

Este bine cunoscută consecvența cu care conducerea partidului se preocupă de creșterea calității produselor, considerînd — drept una din cele mai importante căi de sporire a eficienței economice, de valorificare superioară a resurselor materiale, financiare și umane, de realizare a condițiilor pentru ridicarea bunăstării generale a poporului.

ACESTE ADEVĂRURI AU FOST O DATĂ în plus subliniate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în expunerea prezentată la ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 29 aprilie a.c. precum și la ședința comună a Consiliului Național al Oamenilor Muncii și a Consiliului Național al Agriculturii. În acest context, se impune o reanalizare a ansamblului acțiunilor și instrumentelor tehnico-economice și organiza-

ționale pentru creșterea și asigurarea fiabilității produselor. Datorită fiabilității în exploatarea și în utilizarea produselor rezultă, în cele din urmă, o activitate sistematică, ingineria fiabilității — adică a componentelor și a părților dezvoltate relativ recent, în decursul anilor — aplicată inițial în industriile bazate pe tehnologiile cele mai avansate, fiabilitatea tinde să se generalizeze în prezent, sub forma unei autentice „străpungeri tehnologice”, în întreaga activitate de realizare a produselor industriale și chiar în sfera serviciilor.

Dar ce este, de fapt, această noțiune, înțităntă tot mai des nu numai în limbajul specialiștilor, ci și al oricărui om al muncii? Alături de măsurile, devenite clasice, ale calității produsului final, fiabilitatea exprimă gradul în care această calitate inițială se conservă pe parcursul transportului, depozitării și exploatarea de către beneficiar, pe toată durata ciclului de viață al produsului.

În strategiile de promovare a produselor, fiabilitatea a impus un nou mod de gândire, o fundamentală schimbare de optică. Datorită fiabilității, în prezent, în multe analize de competitivitate, prețul produsului nu mai este singura caracteristică importantă. Pe primul plan intervine prețul la care revine serviciul pe care îl furnizează produsul; or, acesta, pe lângă prețul de achiziție al produsului, depinde decisiv de nivelul costurilor de producție, de numărul defecțiunilor ce apar în timpul exploatarea produsului și, ceea ce este cel mai important,

de costurile operațiilor de întreținere și ale aceluia de remediere a defecțiunilor. O altă caracteristică a fiabilității cu care întregul demers al fiabilității a fost preluat și implementat în practica industrială din țara noastră reflectă în primul rînd înaltul potențial științific și tehnologic de care dispune economia națională și, în al doilea rînd, nivelul ridicat de receptivitate față de nou și inovare.

Încă din anii '65-'70 au apărut primele standarde consacrate fiabilității, au apărut primele colective de cercetare și inginerie tehnologică consacrate activității de fiabilitate și au fost introduse cursuri de fiabilitate în programele facultăților cu profil tehnic. Au fost, de asemenea, alocate și fonduri importante pentru cercetări în domeniul fiabilității,

centralelor nucleare-electrice trebuie să realizeze MTBF-uri de cel puțin 80.000 ore ș.a.m.d. Iată deci că rețerere unei scări orientative a nivelului de competitivitate pentru produsele de fiabilitate există. Rămîne doar să se folosească în întreg lanțul de activități prin care trebuie să asigurăm calitatea și fiabilitatea produselor. Aici intervine însă o a doua importanță deficiență a metodologiei actuale de lansare a noilor produse, și anume omologarea.

Practic, în prezent se poate afirma că producătorul aplică un sistem de autologare. Normativele în vigoare conferă drepturi și responsabilități însemnate în aceste operații alt beneficiarilor, ci este și unor alocare și fonduri importante pentru cercetări în domeniul fiabilității, șiilor de omologare, revine tot producătorului. Acestor sarcini în preluarea și asigurarea calității produsului, în baza cărora se califică produsul sau procesul tehnologic ș.a.m.d.

Considerăm că cerințele actuale impun, ca o necesitate de ordin, încredinșarea, revine tot producătorului. Acestor sarcini în preluarea și asigurarea calității produsului, în baza cărora se califică produsul sau procesul tehnologic ș.a.m.d.

Considerăm că cerințele actuale impun, ca o necesitate de ordin, încredinșarea, revine tot producătorului. Acestor sarcini în preluarea și asigurarea calității produsului, în baza cărora se califică produsul sau procesul tehnologic ș.a.m.d.

În multe cazuri, problemele fiabilității produselor sînt tratate formal, birocratic, fără simț de răspundere. Cele mai neajunsuri provin chiar din faza de prescriere a performanțelor de fiabilitate ale noului produs, momentul formulării „temei”, a caietului de sarcini, într-un cuvînt al documentului prin care se declanșează realizarea produsului. Or, tocmai în această fază este necesară adoptarea unui nivel optim al performanței de fiabilitate, adică un nivel care, pe baza aplicării criteriilor analize de valoare la performanțele de fiabilitate ale noului produs, momentul formulării „temei”, a caietului de sarcini, într-un cuvînt al documentului prin care se declanșează realizarea produsului. Or, tocmai în această fază este necesară adoptarea unui nivel optim al performanței de fiabilitate, adică un nivel care, pe baza aplicării criteriilor analize de valoare la performanțele de fiabilitate ale noului produs, momentul formulării „temei”, a caietului de sarcini, într-un cuvînt al documentului prin care se declanșează realizarea produsului.

Ce se întîmplă însă în practică? Beneficiarul (indeosebi în cazul produselor de serie, care au o multitudine de beneficiari) este implicat în stabilirea termenilor de referință în scris în temă. Sarcina este preluată de proiectant, care, de regulă, fără a întocmi un studiu judicios de oportunitate, stabilește nivelul de fiabilitate cu gîndul mai mult la dificultățile producătorilor și mai puțin la cerințele beneficiarilor sau, ceea ce este și mai grav, pe baza unor considerente absolute de întîmplare. Că așa stau lucrurile o dovedește faptul că, în numeroase cazuri, în standardul de produs, proiectantul înscrie un anumit nivel al performanței de fiabilitate, avizat și aprobat de numeroase foruri, iar apoi, dacă în urma testărilor făcute pe prototip sau pe exemplare prelevate din seria zero este constat că nivelul este confirmat, cu avizul aceluiași foruri, o cu ușurință condamnă, performanțele înscrise în standard se modifică, pentru ca produsul să poată fi omologat.

Cum ar putea fi eliminate aceste situații nedorite? Întîi de toate trebuie luate măsuri energice pentru ca băncile și bazele de date cuprindînd performanțele de fiabilitate ale principalelor produse să capete viață. Această necesitate se discută de mai mulți ani. În cadrul sistemului modern de asigurare a calității proiectat pentru unitățile Ministerului Industriei și Construcțiilor de Masini, a fost pusă la punct, încă din anul 1985, procedura-cadru care reglementează constituirea, gestionarea și funcționarea unor asemenea bănci de date. Cu toate acestea se întîmplă mari dificultăți cînd este necesar să se obțină date cit de cit demne de încredere privind performanțele de fiabilitate ale produselor cu care intrăm în competiție pe piețele internaționale sau chiar de date referitoare la performanțele de fiabilitate ale mașinilor, echipamentelor de completare sau subsanșantelor realizate de industria orașelor din țară.

Caracterul așa-zis „confidențial” al acestor date la producătorii străini, invocată deseori drept justificare pentru a motiva absența acestor informații din fișele de criterii și niveluri de calitate, întocmite pentru omologarea noilor produse, nu este real. Cu toate că nu posedă date exacte, proiectanții care întocmesc aceste dosare știu că, de pildă, în domeniul mașinilor agricole, o fiabilitate competitivă înseamnă să nu se înregistreze nici o defecțiune pe durata a cel puțin unei campanii agricole, dar că producătorii de utilități de „vir” reușesc să realizeze mașini care timp de o campanie nu înregistrează nici o defecțiune. De asemenea, el cunosce că avem în țară echipamente pentru comanda numerică a mașinilor-unelte, importate de la producătorii reprezentativi, care timp de 9-10 ani nu au înregistrat nici o defecțiune. El știu, de asemenea, că standardele internaționale pretind că aparatura de măsurare utilizată în bordul electroanelor să realizeze un indicator MTBF (media timpului de bună funcționare) de peste 20.000 ore, că aparatura de măsurare care controlează anumiți parametri din zona „caldă” a

Dr. Ing. Ulrich WIENER

Cum acționează echipele de control al oamenilor muncii pentru îmbunătățirea activității în care își exercită mandatul? Ce latură ale muncii lor se cuvin perfecționare pentru a-și îndeplini mai bine atribuțiile și răspunderile încredințate, pentru a avea un rol mai activ și mai eficient în prevenirea și înlăturarea, încă din faza incipientă, a neajunsurilor, a abaterilor de la legile, hotărârile și normele stabilite? Iată câteva probleme abordate în dezbateră din județul Vrancea, la care au participat Maria Spirea, președinte, și Ștefan Județan al F.D.U.S., Valerica Duceșcă, secretara comisiei județene de coordonare a activității de control al oamenilor muncii, Jenică Bălan, președintele uniunii județene de cooperare metesugărești, Nicolae Ivan, șef inspectoratului județean comercial de stat, Lucrăția

Saigău, vicepreședinta consiliului județean al femeilor din Liviu Burea, inspector-șef adjunct al inspectoratului județean de control al activității muncii, Mihai Dediu, președintele comisiei de coordonare a activității de control al oamenilor muncii din municipiul Focșani, Ecaterina Huzuneanu și Dumitru Avramoiu, președinte al comitetului de control al Filaturii de lînă pieptănată și respectiv, Intreprinderea de vase emailate din Focșani, Aurelia Popa, Vasile Călin, Dumitru Popană, responsabili de echipe de control al oamenilor muncii, Elena Vasiliuc, președinta Consiliului orașenesc Plănu al F.D.U.S., Iacob Stoican, președintele Consiliului comunal Golești al F.D.U.S. Sintetizate, iată câteva din opiniile exprimate.

repartizarea echipelor pe unități — menționa tovarășul Constantin Enăchescu, că în organizarea rețelei comerciale și de prestări servicii, în ce privește calitatea unor bunuri de consum.

„Pentru a fi eficient, controlul oamenilor muncii trebuie să fie înaintea de toate controlul”, aprecia tovarășul Jenică Bălan. S-a afirmat în cadrul dezbaterii noastre că repartizarea unor echipe nu s-a făcut în mod corect, în funcție de pregătirea membrilor echipelor. Acesta este doar un aspect. La fel de important este ca și cei care sînt „în profil” să depășească stadiul observărilor mărunte, să aprofundeze, să depășească curiozitatea, să se angajeze în activități de control doar cu o singură funcție de bază, întretinerea locuințelor — drumurilor, a instalațiilor de apă și canalizare, a spațiilor verzi ș.a.m.”.

„În spațiile cîtrelelor medii privind prezentarea pe teren a echipelor — opinia tovarășului Nicolae Ivan, este corectă și un alt fapt: cele mai frecvente controale se fac, de regulă, în

„Cei peste 3.000 de membri ai echipelor de control al oamenilor muncii din județ — muncitorii, țărăni, intelectuali, pensionari și gospodine, reprezentanți ai organizațiilor de tineret, de femei și O.D.U.S., ai celorlalte organizații de masă și obștești componente ale F.D.U.S. au apreciat în dezbateri tovarășul Maria Spirea — defășoară o importantă activitate obștească, contribuind prin intervențiile lor la îmbunătățirea serviciilor populației în unitățile de interes public, la ridicarea pe această cale a calității vieții oamenilor. La rîndul lor, marea majoritate a lucrătorilor din unitățile controlate folosesc prezentul teren a echipelor cetățenesti pentru a se sfătui, pentru a găsi împreună cele mai potrivite soluții de îndreptare a unor stări de lucruri negative, în ciuda materialelor existente, fondul de marfă disponibil să fie cit mai bine gospodărit.”

„Analizind activitatea de control al oamenilor muncii, trebuie să avem în vedere că activitatea de control este un aspect esențial al disponibilității persoanelor respective pentru activitățile obștești. Așa se face că o parte dintre cei pe care i-am ales

„Slaba prezență pe teren a unor echipe de control”, menționa tovarășa Lucrăția Saigău — se explică și prin pasivitatea organelor celor le-au ales. Desi legea prevede obștești acestora de a analiza periodic activitatea echipelor, toți și o spun autocratic — noi n-am făcut-o, după cum n-am aplicat legea nici în cazul celor aleși să facă parte din aceste echipe, dar inactivi pe care colectivele ce i-au alese aveau dreptul să-i revocă, să le retragă mandatul. Este de fapt în interesul nostru, al oamenilor muncii ca aceste echipe să fie active, să-și facă datoria, intrucîi în calitate de cetățeni dorim cu toții să fim serviți cit mai bine în respectivele unități”.

„În spațiile cîtrelelor medii privind prezentarea pe teren a echipelor — opinia tovarășului Nicolae Ivan, este corectă și un alt fapt: cele mai frecvente controale se fac, de regulă, în

Controlul oamenilor muncii — mai activ, mai eficient!

„Din experiența personală de mai mulți ani ca activist pe tărîmul controlului obștești — sublinia tovarășul Vasile Călin — cred că activitatea de control este echivalentă de toate fanțului că nu aș putea ce primesc mandatul de a face parte din echipele de control consideră legitimitatea primă a unui mandat al incederilor colectivelor ce i-au ales, ci ca o sarcină în plus, ca o corvoadă. Ca urmare, în locul unei activități dinamice, angajante, o parte din membrii echipelor mînează răspunderile, echivinduse de la îndeplinirea îndatoririlor ce le revin. Deșigur, aceasta se datorește și faptului că la noi în întreprindere, de

„Din experiența personală de mai mulți ani ca activist pe tărîmul controlului obștești — sublinia tovarășul Vasile Călin — cred că activitatea de control este echivalentă de toate fanțului că nu aș putea ce primesc mandatul de a face parte din echipele de control consideră legitimitatea primă a unui mandat al incederilor colectivelor ce i-au ales, ci ca o sarcină în plus, ca o corvoadă. Ca urmare, în locul unei activități dinamice, angajante, o parte din membrii echipelor mînează răspunderile, echivinduse de la îndeplinirea îndatoririlor ce le revin. Deșigur, aceasta se datorește și faptului că la noi în întreprindere, de

„Slaba prezență pe teren a unor echipe de control”, menționa tovarășa Lucrăția Saigău — se explică și prin pasivitatea organelor celor le-au ales. Desi legea prevede obștești acestora de a analiza periodic activitatea echipelor, toți și o spun autocratic — noi n-am făcut-o, după cum n-am aplicat legea nici în cazul celor aleși să facă parte din aceste echipe, dar inactivi pe care colectivele ce i-au alese aveau dreptul să-i revocă, să le retragă mandatul. Este de fapt în interesul nostru, al oamenilor muncii ca aceste echipe să fie active, să-și facă datoria, intrucîi în calitate de cetățeni dorim cu toții să fim serviți cit mai bine în respectivele unități”.

„În spațiile cîtrelelor medii privind prezentarea pe teren a echipelor — opinia tovarășului Nicolae Ivan, este corectă și un alt fapt: cele mai frecvente controale se fac, de regulă, în

„Slaba prezență pe teren a unor echipe de control”, menționa tovarășa Lucrăția Saigău — se explică și prin pasivitatea organelor celor le-au ales. Desi legea prevede obștești acestora de a analiza periodic activitatea echipelor, toți și o spun autocratic — noi n-am făcut-o, după cum n-am aplicat legea nici în cazul celor aleși să facă parte din aceste echipe, dar inactivi pe care colectivele ce i-au alese aveau dreptul să-i revocă, să le retragă mandatul. Este de fapt în interesul nostru, al oamenilor muncii ca aceste echipe să fie active, să-și facă datoria, intrucîi în calitate de cetățeni dorim cu toții să fim serviți cit mai bine în respectivele unități”.

„Slaba prezență pe teren a unor echipe de control”, menționa tovarășa Lucrăția Saigău — se explică și prin pasivitatea organelor celor le-au ales. Desi legea prevede obștești acestora de a analiza periodic activitatea echipelor, toți și o spun autocratic — noi n-am făcut-o, după cum n-am aplicat legea nici în cazul celor aleși să facă parte din aceste echipe, dar inactivi pe care colectivele ce i-au alese aveau dreptul să-i revocă, să le retragă mandatul. Este de fapt în interesul nostru, al oamenilor muncii ca aceste echipe să fie active, să-și facă datoria, intrucîi în calitate de cetățeni dorim cu toții să fim serviți cit mai bine în respectivele unități”.

„Slaba prezență pe teren a unor echipe de control”, menționa tovarășa Lucrăția Saigău — se explică și prin pasivitatea organelor celor le-au ales. Desi legea prevede obștești acestora de a analiza periodic activitatea echipelor, toți și o spun autocratic — noi n-am făcut-o, după cum n-am aplicat legea nici în cazul celor aleși să facă parte din aceste echipe, dar inactivi pe care colectivele ce i-au alese aveau dreptul să-i revocă, să le retragă mandatul. Este de fapt în interesul nostru, al oamenilor muncii ca aceste echipe să fie active, să-și facă datoria, intrucîi în calitate de cetățeni dorim cu toții să fim serviți cit mai bine în respectivele unități”.

MISIUNEA EDUCATIVĂ A INSTITUȚIEI CULTURALE

Este, în general, cunoscută forța de impact pe care filmul o poate avea asupra unor largi categorii de oameni, însoțită de un interes deosebit în condițiile producerii noastre de filme, problema pe care ne-o punem noi, cei care contribuim la difuzarea operelor cinematografice, este îmbunătățirea perfecționării formelor de utilizare a filmului în educația oamenilor. În ultimele două decenii, producția de filme, cel puțin cantitativ, a cunoscut creșteri apreciabile. Așadar, dispunem de un fond satisfăcător. Ce facem ca substanța umană, valorile încorporate în filmele noastre să ajungă la destinație: în sufletul și în conștiința oamenilor?

Marele nostru poet M. Eminescu spune că „înălțimea artistică a unui popor nu se măsoară numai după artiști, ci după cunoștințele și priceperile artiștilor”. Iată un principiu de activitate foarte actual. Într-adevăr, nu-i suficient să avem ce oferi publicului, dar trebuie să știm cum să oferim, nașterea și dezvoltarea unei creații artistice și filozofice a operei difuzate. Sintem, de aceea, viu preocupat de înnoirea și diversificarea metodelor și modalităților noastre de muncă menite să contribuie, o dată cu amplificarea difuzării filmului, la receptivitatea mesajului lui de substanță și la dezvoltarea gustului, prin formarea unor criterii juste de receptare și evaluare — prin formarea gustului estetic și judecării de valoare. Considerăm, de asemenea, că în prezent noi insine trebuie să fim mai bine pregătiți a recepționa valorile filmului, conținutul său de idei, particularitățile artistice care-l împing în ochii oamenilor. În al doilea rând, noi trebuie să știm bine cum ne adresăm: să-i cunoaștem pe viitorii spectatori, să descifrăm gusturile și obiceiurile lor, atât de ce am inițiat ciclul de „sociologia culturii”. Un prim obiectiv: ridicarea nivelului profesional al activiștilor noștri, îmbunătățirea muncii lor de difuzare a filmului, a capacității lor de contactare și înclinare a publicului spectator — majoritar fiind, după cum se știe, tineretul. Or, formula de atragere a acestuia, căile de educare patriotic-revoluționară prin film se impun a fi mai convingătoare, lucru posibil numai prin stimularea curiozității, a dorinței de a cunoaște — pe care arta o facilitează roșind adevărul în care se cere să se angajeze și să participe și interfața etică și estetică. Dezvăluirea celor două vădite esențiale, impactul lor cu toate aspectele culturale alcătuesc coloana vertebrală a tematicii selecționate în cadrul ciclului de „sociologia culturii”, concretizat prin întindiri lunare cu conducerea celor 12 întreprinderi cinematografice din raza Oficiului Cluj, la care sînt invitate să participe personalități artistice culturale din țară. Aceste întindiri sînt prilejuri bine venite ale

Opinii despre activitatea de difuzare a filmului

un biet film de duzină, cu o problematică minoră etc. Situațiile cărora trebuie să le facem față sînt numeroase, insolite, de mare varietate. În general, desigur, principalul criteriu rămîne, și în ceea ce privește activitatea de difuzare, criteriul valoric în formarea gustului marelui public. Dar mai cu seamă esențiale în activitatea de difuzare pe care o exercităm cu ajutorul filmului sînt deschiderea asupra perspectivei istorice, politice și, în consecință, a atitudinii revoluționare calitativ înnoitoare oarecîte de analiza fenomenului istoric, a realității contemporane, dezvoltării societății socialiste reflectate în film. De aceea grupăm tematic unele filme, propunînd cicluri: „Evoluții cinematografice ale marilor momente din trecut al poporului nostru”, „Transfigurarea istoriei în film” — tematică ce se subsumează unui simpozion în întinderea a 70 de ani de la Marea Unire din 1918 și aniversării revoluției din 1989, organizată desfășurată luna aceasta la Alba Iulia, cu concursul unor oameni de specialitate. Asemenea manifestări au intrat deja în tradiția Oficiului teritorial de difuzare a filmelor Cluj. O întindere similară a avut loc în noiembrie 1987, organizată la Întreprinderea cinematografică a Județului Bihor în întinderea Conferinței Naționale a partidului, însoțită, asemenea tuturor acțiunilor precedente, de spectacole cu filme adecvate temei, de concursuri dezbateri, medaloane, recitaturi, cu participarea tineretului.

Aceste întindiri se dovedesc de un rezultat pozitiv formativ și informativ, potențiat de caracterul afectiv, ideatic necesar cultivării idealurilor contemporane, marilor sentimente

patriotice sau a modelării unei atitudini civice în acord cu codul etic și etichetății socialiste.

Dar, desigur, garanția reușitilor trebuie să fie în primul rînd calitatea filmului, substanța lui de idei, forța lui de sugestie, filmul-mesager autentic, în general, și, în ultimul rînd, filmul care se prezintă în universalitate, făcînd portretul felului nostru de a fi. Filmul este în primul rînd artă și nu un listat de fapte. Poveste fiind, filmul are darul de a pendula între real și fictiv, subiectiv și obiectiv, emoțional și prin afor, sugerează opțiuni. Iată un șir de truisme, dar amî îngădui să le invocăm din nou, fiindcă în ultimul timp, din păcate, sîntem înclinați să ne lămurim în mod eronat de producția cinematografică. Cu toată efortul rețelei de difuzare, cu toată priceperea și pregătirea, mobilizarea reprezentanților ei — toate strădăniile în loc nu putea face dintr-un film lipsit de autentic impact cu realitatea contemporană, un film stîngaci, incongruent, un film care să convingă. Condițiile create în țara noastră în ultimele decenii au înlesnit tinereții, în general, și tinerii, în special, o instruire polivalentă, de calitate, formînd cadre cu o pregătire demnă de competitivitatea nivelului științelor de azi. Lor, acestor oameni, instruiți în mod corespunzător și urban, nu li se mai pot prezenta falsuri, creații neînchegate. Cele mai nobile mesaje, fără un scenariu viu, actual și fără izbînda performanțelor tehnice pe care le solicită a șaptea artă, vor avea efectul contrar celui scontat, iar arta difuzării se transformă într-o trucidare cu vîgii rezultate. Așadar, contactul cu publicul spectator, educația prin film trebuie să conducă la modelarea oamenilor prin intermediul valorii, al calității produselor prezentate. Cinematografia noastră dispune de asemenea valori, numărul lor este relativ mare, dar, de ce să nu spunem, nu întodeauna tot ceea ce trebuie să difuzăm noi, ca dispeceri și educatori, întru este condițiile calității și autenticității. Sintem uneori puși în situația de a face „reclama” și de a consacra „vitrine” unor palide pelicule cinematografice alcătuite stîngaci sau nerelevante pentru bogăția, dinamismul, preferențele revoluționare din societate, din viața oamenilor. Mai ales, cînd privim filmele din unghiul calității, al forței de convingere a imaginii conștăm slăbiciuni: cele mai multe secrete de public și tratate ca atare. Iată de ce ridicarea calității acțiunilor noastre de difuzare, sporirea calificării profesionale de care ne preocupăm permanent vin în întinderea largii răspîndiri în rîndul oamenilor muncii a creațiilor contemporane valoroase, cu reală eficiență educativă.

Dumitru ONACA
Directorul Oficiului de difuzare a filmelor — Cluj

Imagine de pe Colea „13 Septembrie” din Capitală
Foto: S. Cristian

tv

- 20.00 Teledifuziune
- 21.00 Partidul, Ceausescu, România. Emisiune literar-muzical-cinematografică (color)
- 21.25 Muncind cu gîndul la binele țării — documentar (color)
- 22.00 Închiderea programului

vremea

Institutul de meteorologie și hidrologie comunică timp probabil pentru ziua de joi 23 iunie, ora 20. În țară: vremea va fi în general frumoasă, iar cerul variabil, cu înnoiri accentuate în cursul dimineții, amiezii, cînd, pe atunci, însoțite în zona de deal și de munte, vor cădea averse de ploaie însoțite de descărcări electrice. Vîntul va sufla slab pînă la moderat. Temperatura aerului va continua să crească. Minimele vor fi cuprinse, în general, între 10 și 20 de grade, iar maximele între 22 și 32 grade, înalt mai ridicare la strîșniți intervalul în regiunile sudice.

Actualitatea muncii și creației în dramaturgia contemporană

Nu trebuie să apelăm la vreo statistică, după cum nu trebuie să așteptăm neapărat bilanțul anului teatral pentru a observa că piesa românească, cu deosebire cea de actualitate și mai ales cea nouă (apartinind unor autori contemporani cu noi aزی conștințe) prezintă încă nesatisfăcătoare pe afixe. Este adevărat că repertoriile se echilibrează intructiv prin programarea unor spectacole din stagiunea trecută și chiar din cele precedente. Dar este tot atât de adevărat că sînt teatre de prestigiu din Capitală și de asemenea, teatre de prestigiu din țară care, de cum multă vreme, nu numai că n-au produs nici un debutant ori n-au produs nici o premieră absolută, dar nici n-au mai invitat publicul la vreo premieră românească, nolișită inspirată de evenimente, realități stări contemporane. Nu o dată (cael, iată, se joacă „Puterea și adevărul” la Craiova, „Mobilită și durețea” la Timișoara, „Craiova și Gaiati”, „Sfîntu Mitică-Blașoiu” la Comedie, „Stress” și „Nu sînt turnul Eiffel” la I.A.T.C. etc.), spectacolele recente nu se desconcordă (în unele cazuri, sînt chiar) de societatea actuală de public larg de astăzi.

Atare situație s-a reflectat înerent — ca o carentă, dar în primul rînd ca o necesitate ce trebuie satisfăcută — și în repertoriile manifestărilor teatrale de la Oradea, Pitești, Galați. Ea se regăsește, iarăși, firesc și este bine că preocupă și că semnalată cu justete, în cadrul dezbaterii teatrale al întîlnirilor dintre slujitorii scenei și public: fapt ce depune mărturie att asupra lucidității aprecierii critice, cit și asupra faptului că piesa de actualitate este resimțită, o certă și a tuturor factorilor ce definesc actual teatral: spectatori, interpreti și creatori și, de asemenea, autori dramaturgici.

Cel alții rînd se îndreaptă, firesc, către interfața subiectivă. Ce arată simpla sîntea a subiectivului cu care ne-am întîlnit în ultimul timp? Desigur, ne referim la piese ce sînt deosebit de deviate, de cele noastre. Am semnalat cu alte prilejuri importanța pe care a căpătat-o în pieșele din ultimi ani investigația universului familial, a mecanismelor conștinței individuale, a tumultului vieții sufletești. O „deschidere” binevenită! Lipsesc, sînt insuficiente, în schimb, tentațiile dramaturgice de a ilustra a eroilor radiofoniații și schimbului condițiilor lor de existență, de apropiere a schimbărilor ce s-au produs în structura socială, cu multiplele de mentalitate, cu modificările de orizont antenante, cu tensiunile adaptării la noi medii, la noi ritmuri. „Așa cum reiese din tezele pentru Teatrul C.C. al P.C.R., arăta prof. dr. doc. Ion Toțoișanu, în cadrul unei dezbateri organizate de Institutul de artă teatrală și cinematografică din București, în colaborare cu Institutul de istoria artei, Uniunea scriitorilor și teatrele bucureștene — creația culturală, artistică este necesar să se implice mai activ în educarea oamenilor, prin opere care să încorporeze pregnant, cu relevanță artistică, valorile umanismului socialist, ale conștinței partidului nostru despre lume

EXIGENTE ALE REPERTORIULUI TEATRAL

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

Vorbim de nevoia de identificare a omului din sală cu pasiunile și aspirațiile personajelor de pe scenă. Atare corespondență nu trebuie privită, desigur, ingust. Sibi vorba de rezărire pe linia valorilor promovate este esențială. Și totuși, punînd problema mai direct, nu este neîntîlnit ca eroii proveniți din clasa muncitoare cu nivelul lor profesional și tehnic ori de cultură generală (care le și poartă pasii spre reprezentarea teatrală), proiectanții, constructorii marilor planuri, forme economice și culturale, să fie în piese care vorbesc despre demnitatea omului în societatea socialistă, pledează pentru triumful adevărului nouului, creativității? Salul românesc, la rîndul lui,

asa cum arată el azi, asa cum se structurează el azi, cu noile realități ce îl caracterizează, cu eforturile de schimbare a mentalităților presupuse de înfăptuirea noi revoluții agrare, este foarte palid prezent în creația actuală. În ciuda problematicii și a dimensiunii sociale și comedii, intelectualității, cercetătorii din laboratoarele nouului, arhitecții marilor obiective economice, urbanistice, dascălii care se confruntă cu energia și idealurile unor noi generații, dar și cu misiunea modelării ei etc. nu au inspirat prea mulți eroi memorabili — protokostioni — unor piese mai vechi ale lui Horia Lovinescu, Paul Everac, D. R. Popescu, Theodor Mănescu rămînd, în acest sens, „dărușii rari”.

Tineretul este un public la care teatrul de azi găsește o largă audiență. Într-adevăr, vom vedea mulți tineri la montajii Shakespeare, Cehov, Pirandello, Ibsen, „Cartea lui Iov”, „Iubul”, „Iubul pribeag”. După „Acesti ingeri trîști” sau „Nu sînt turnul Eiffel”, cite piese cu tineri, despre tineri, aflăm de altele? O remarcă pe care nu o fac doar beneficiarii direcți, ei și cercetătorii și teatralii, iată omnia cunoscutului om de teatru prof. dr. docent Ion Zamfirescu: „Pe scenele teatrelor apar prea rar bogăția etnului, sentimentul răspunderii generozității tineretului. Teatrul fără tinerete, fără participarea și implicarea tineretului nu sînt îndeplinite misiunea. Nu știu dacă putem considera că dramaturgia noastră s-a apropiat cum se cuvine (în sensul cu-prinderii eventului de aspecie, probleme, întrebări, iluzii de existență) de modul de viață de consuetudine a celor care astăzi se află pe băncile școlii, în bibliotecă și laboratoare ori în primii ani de muncă. Activitatea politică, ideologică, dar cu atât mai mult cea artistică trebuie să meargă azi la esențe. Pentru a asigura pacea, pentru a constitui dezbateri organizate de Institutul de artă teatrală și cinematografică din București, în colaborare cu Institutul de istoria artei, Uniunea scriitorilor și teatrele bucureștene — creația culturală, artistică este necesar să se implice mai activ în educarea oamenilor, prin opere care să încorporeze pregnant, cu relevanță artistică, valorile umanismului socialist, ale conștinței partidului nostru despre lume

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

„Tineretul este un public la care teatrul de azi găsește o largă audiență. Într-adevăr, vom vedea mulți tineri la montajii Shakespeare, Cehov, Pirandello, Ibsen, „Cartea lui Iov”, „Iubul”, „Iubul pribeag”. După „Acesti ingeri trîști” sau „Nu sînt turnul Eiffel”, cite piese cu tineri, despre tineri, aflăm de altele? O remarcă pe care nu o fac doar beneficiarii direcți, ei și cercetătorii și teatralii, iată omnia cunoscutului om de teatru prof. dr. docent Ion Zamfirescu: „Pe scenele teatrelor apar prea rar bogăția etnului, sentimentul răspunderii generozității tineretului. Teatrul fără tinerete, fără participarea și implicarea tineretului nu sînt îndeplinite misiunea. Nu știu dacă putem considera că dramaturgia noastră s-a apropiat cum se cuvine (în sensul cu-prinderii eventului de aspecie, probleme, întrebări, iluzii de existență) de modul de viață de consuetudine a celor care astăzi se află pe băncile școlii, în bibliotecă și laboratoare ori în primii ani de muncă. Activitatea politică, ideologică, dar cu atât mai mult cea artistică trebuie să meargă azi la esențe. Pentru a asigura pacea, pentru a constitui dezbateri organizate de Institutul de artă teatrală și cinematografică din București, în colaborare cu Institutul de istoria artei, Uniunea scriitorilor și teatrele bucureștene — creația culturală, artistică este necesar să se implice mai activ în educarea oamenilor, prin opere care să încorporeze pregnant, cu relevanță artistică, valorile umanismului socialist, ale conștinței partidului nostru despre lume

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

și viață, despre construcția noii noastre societăți. Din acest punct de vedere, dramaturgia rămîne datorată: sub raportul exponențialității și congruenței ei cu tot ce înseamnă atitudine, patos revoluționar în realitatea contemporană. Referindu-ne la exigența actualității sporite, as insistă asupra dimensiunii axiologice a actualității mentalităților revelate și consacrate, a idealurilor sluite.”

ului subiecte defnitorii pentru spiritul eroic, pentru specificul edificării socialismului de Români, pentru epocul poporului în acest proces revoluționar. Numai pe această bază se poate vorbi de progresul artei noastre în toate domeniile.”

O anumită revigorare a scriurii noastre dramatice din ultimele decenii — observa criticul și dramaturgul George Genoiu — se poate explica în primul rînd prin faptul că piesa de teatru a încercat să se conecteze ideile și mesajul la evenimentul politic, la realitatea revoluționară, la formele concrete ale luptei dintre noi și vrșii. Așadar, direcția trebuie continuată cu fermitate pentru îmbogățirea stăruirii noastre teatral. De altfel, prinșișești la baza noii și viața poporului și la baza noii opere din arta românească, acele creații ce poartă în ele metalul nobil, înoxidabil al celor mai caracteristice aspirații și împliniri naționale. Aceasta este una din cele mai importante tendințe cristalizate în tradiție, o tradiție care se cere continuată și dezvoltată azi, printr-un efort nou către o amplă deschidere, spre însușirea problematicii noi, a creației contemporane, proceselor de venire și perfecționării sociale, politice, morale, defnitorii pentru acest moment istoric. Indiferențismul, neutralismul sînt străine artei adevărate. Creația nu se poate naște și nu poate trăi în vid ideologic; ea este autentic marcată de tendințele și omniile oamenilor, de curentele și valurile estetice, de aspirațiile și nevoile de creație militantă, de eforturi în care să răsună puternic idealurile, opțiunile și împlinirile poporului nostru, asa cum sublinia în mod clar și explicit, în studiul său „Contemporaneitatea și problema teatrului”, tovarășul Nicolae Ceausescu.”

Investigarea realităților înconjurătoare și angajarea de sprîjini prin teatru, în mod direct, mai mobilizator, marile idealuri ale contemporaneității, ca și înnoirea conținutului de idei și a mijloacelor de exprimare ce îi sînt asociate se cer pe neașteptate în legătură cu exigențele valorice estetice ale contemporaneității, nu pot avea un impact profund dect transfigurare, încorporate în opere de mîltă valoare artistică, opere convingătoare. În acest sens, Ion Besoiu, directorul Teatrului „Bulandra” spune: „Circulul mult prin ară, cu spulile difuzorilor turnee, mi-am dat seama că există încă, în unele locuri, tendința promovării unor piese comode, care nu ridică probleme, tendința alimentată de o anumită rezervă a unor oameni insuficient prezătiți față de aducerea pe scenă a unor puternice conflicte ale vieții. Am constatat în unele locuri și o reticență față de comedia satirică. Pe de altă parte, sînt dramaturgi ale căror texte nu sînt nici măcar citite în teatrele cărora li s-au adresat. Ce să mai vorbim de faptul că se ignoră practic, adesea, acea necesară muncă și colaborare cu autorii „înălțatei” — pe scenă, care a fost întodeauna condiția lansării unei noi piese bune. Este de datoria noastră să manifestăm față de autori mai multă atenție, solicitînd și stimulînd creații, ambițioase, desăvîrșite, care au înțeles românesc să existe la cele mai înalte tensiuni spirituale, atîngînd cele mai mari cote valorice.”

Opinii, atitudini, conștinți noi o dată critice... Toate vîndînd preocuparea oamenilor de teatru de a spori contribuția acestor arte de largă audiență publică la educarea oamenilor, prin surprinderea mai acută a problematicii actualității, prin valorificarea în opere reprezentative a sufletului dinamic, caracteristic actualității etape a construcției socialismului din patria noastră.

Natalia STANCU

Inițiativa izvorită din conștință și cea stimulată din afară

La redacție am primit o scrisoare. Autorul ei se semnală că la Combinatul petrochimic Borzești există multe tone de metal „uitat” prin diferite locuri și nenumărate motoare electrice scoase din uz care, dezmembrate și sortate, ar putea lua în mîna cantități de materiale refolosibile. Sesizăm, am trimis-o spre rezolvare Comitetului municipal Gheorghe Gheorghiu-Dej al P.C.R. Acesta a desemnat un colectiv alcătuit din membri ai Consiliului municipal de control muncitoresc al activității economice și sociale. S-a constatat că inițiativa sînt adresată S-ului local și măsurii corespunzătoare. Ca urmare — ni s-a răspuns — au putut fi recuperate și valorificate 125 tone cupru, 11 tone fontă, 0,42 tone aluminiu, 7,2 tone tablă silicioasă, 75 tone otel, 1,15 tone otel și altele.

Veți spune — și așa este — că s-a procedat corect.

Intr-adevăr, dar, de ce abia după o sesizare? De ce trebuie semnalate „mai sus” niște treburi care puteau fi rezolvate „jos” din proprie inițiativă? De ce se așteaptă „impulsul din afară” pentru rezolvarea unor probleme care, altminteri, constituie sarcini curente de serviciu?

La astfel de... de ce-uri i-am rugat să ne răspundă tovarășii: ing. Dumitru Păuna, secretar al comitetului municipal de partid, ing. Valentin Anastasiu, director general al Combinatului petrochimic Borzești, Gheorghe Popa, secretarul comitetului de partid, ing. Horia Chelaru, directorul uzinei mecano-energetice și de automatizare, ing. Ion Roman, șef secției mecanice de la uzina chimică, și economist Ion Pălungan, șeful serviciului „reparații-inventariu-retrubire”. Și iată ce ne-au răspuns:

Ing. Valentin Anastasiu: „Cred că cineva n-a înțeles bine. Noi recuperăm permanent ceea ce este de recuperat, nu numai după ce sîntem atenționați. Este sarcina noastră de serviciu. Și pentru asta avem programe pe care le respectăm cu strictețe. Dovadă? Cantitățile de materiale de care vorbim — cele de mai sus, n.n. — au fost valorificate în lanuare și februarie, cînd sîntem în vacanță, înaintea noii campanii de control. Înainte de a sesiza a-ajuns la ziare.”

Cîrele „la zi” sînt mult mai mari. Rep: Înseamnă că „obiectul” discuției noastre dispune, dar... V.A.: Da și nu. Da, dacă ne menținem strict la elementele semnalate în scrisoare, nu, dacă discutăm la nivel de principiu. Și nu numai pentru că, de ce să n-o recunoaștem, răspunsuri la de ce-uri formulate de div. căușim și noi. Nu sînt puține cazurile cînd, în combinați, într-un loc sau altul, se acționează abia după ce cineva din conducerea noastră sau din afară face observațiile de rigoare.

Ing. Dumitru Păuna: Confîrm. Discuția este utilă. Am lucrat mulți ani în combinat. Am fost aici de la început. De aici un fapt promovat la municipiu. Și nu de puține ori a trebuit să intervin pentru a rezolva situații care, de regulă, n-ar trebui să necesite intervenții din afară. Uneori chiar mă supără pe foștii tovarășii de muncă. De ce? Pentru că sînt vin eu sau altul să-i spună „fă cutare ori cutare” cînd asta-i obligația ta?”

Rep.: Chiar, de ce? Intii ag vrea să lămurim însă un lucru. Omul care ne-a scris, atunci cînd a văzut cută, a văzut ceva, s-a bazat pe ceva. Pe ce? Ing. Ion Roman: Sesizarea vizează sectorul meu. S-a spus că avem programe și pentru recuperarea materialelor refolosibile. Pentru îndeplinirea lor echipe speciale acționează zilnic. Sînt însă și cazuri — cum a fost cel de la clorura de aluminiu — cînd pentru repunerea ei mă grabnic în funcție a instalațiilor aflate în revizie am fost nevoiți să folosim toți oamenii — deci și pe cei înscrinși cu recuperările — exclusiv în acest scop. Altfel ar fi suferit importante sectoare ale economiei naționale. Am rezolvat problema, toate forțele locale le-am concentrat, dar programul de care vorbeam au fost perturbate. Avem zeci și zeci de instalații. Anual, în urma reviziei, „scotem” cel puțin

SCRISORI IN ATENȚIA OPINIEI PUBLICE, A ORGANISMELOR DEMOCRAȚIEI SOCIALISTE

să zacă altă fier? Iată cum a rugînt, și cit de mult... E drept că nu todeauna avem astfel de „comandamente majore”. Nu-i exclus ca atunci cînd, poate, omul a văzut mai mult fier strîns și neexpediat să nu fi avut vagoane. Se mai întâmplă. Oricum, subliniez, acum sintem în grafic.

V.A.: Si în geamurile sparte sînt în grafic? Si cu lipsa de ordine, de curățenie? I.R.: Înseamnă că ați fost în instalația azi-noapte. Pentru că ieri dimineața abia le-am pus. Unii oameni, din lene, geamurile sînt curate, în loc să se urce pe ceva și să le deschidă pentru a arsi loc, pușca nîna pe vreun obiect și-l aruncă în fereașă.

Gheorghe Popa: Lucrează în combinat foarte mulți oameni, și nu în fiecare am trezit spiritul de răspundere, s-o-o reconștinem. Ce vede cel care vede și în combinații, din data n-are spirit de răspundere degeaba se uită. Pentru că una-să te uiți, cu totul altceva este să și vezi. Unii se obișnuiesc în anumite situații pînă intr-ati în „itii” cum ar trebui să fie: loc de muncă ordonat, curat. Obișnuința naște neapărate, a-normalul începe să pară normal, ne-firescul pare firesc. Iată de logică pare logică. Depinde și de sef. De regulă, așa cum arată biroul șefului așa arată și instalația. Dar dacă seful nu-i exemplul, nu-l cazul div. stiu. Dar, din sinteză totuși vinovat. Organizația de partid este și ea vinovată. Sintem țari la teorie. Știm că sintem proprietari, producători și beneficiari. Ce fel de proprietari este cel care dă cu pătura-n geam în loc să-l deschidă? Prin absurd, dacă o dată, la el a căsa, face așa ceva este nevoit să plătească. Pentru 8 ore instalația este casa lui. Dacă-i produce pagube, de ce să nu plătească și aici? De ce înă trebuie să vă spun eu asta?

D.P.: Cu răspunderea omul se obișnuiește greu. Imi amintesc cum

fiecărui i-am făcut rost de o dușă cu scule. Dar tot cu te-miri-ce desurubau sau insurubau. I-am întrebat de ce nu vin la mine să-si ia fiecare trusa pe care eu l-o întocmesc. Știu ce ziceau: „De ce să-mi iau eu răspunderea trusei? Cu timpul, majoritatea și-au însușit mentalitatea de muncitor industrial, dar au mai rămas încă și punte cui cărora nu le pasă. Și o e falsă omene să-i lăsam să strice, indiferent ce.”

V.A.: Ar trebui ca pe fiecare să-l doară în jurul lui. Dacă ar fi așa n-ar trebui să fie țara la răspundere din afară lui; îndemnul, fiind în el, ar porni din el.

Rep.: Constat că toți sintem de acord: adevăratul gospodar nu trebuie împins de la spate ca să facă ceea ce trebuie. Și mai constat ceva: din cele spuse nîna acum rezultă că, în cele mai multe cazuri, doar... subalternii s-ar face vinovați cînd se înregistrează vreo deficiență oarecare.

D.P.: Este ceea ce voiam să remarc și eu: cînd se pîne de oameni din subordine înseamnă că ei însuși nu este la înălțime. Știu cîte cine ce fiecare sef își are oameni pe care-i merită. O bună organizare, o dirijare științifică a producției implică un stil de conducere nou, modern. În Expunerea tovarășului Nicolae Ceausescu de la sfîrșitul lui aprilie s-a subliniat clar: faptul că avem organe colective de conducere nu trebuie să conducă la anihilarea răspunderii individuale.

Horia Chelaru: Intr-adevăr, de multe ori, sefi se ascund în spatele „deciziilor colective”. Sînt situații cînd chiar sefi de instalații trebuie impulsionați să fie bunii gospodari. Or, dacă seful nu zice, colectivul se... sfîșie și el. Pentru asta sintem și noi vinovați, cei din conducerea combinatului.

Rep.: De ce? Care sînt „chînginile” care ne permit desăvîrșirea normală a activității gospodărești?

Rep.: Lipsa de informare. Un sef, oricît de bun, nu poate „bate cu teșutul”, zilnic, toate locurile de muncă. Pentru a iniția măsurile care se impun ar trebui să fie pus la curent cu toțce se întâmplă în perimetrul de care răspunde. Este sarcina colaboratorilor să-l informeze. În marea majoritate a cazurilor așa se și întâmplă. Mai sînt însă și dintre cei care vor să se „remarce” altfel. În loc să-mi spună mie, dau un telefon la directorul general, la comitetul de partid ori se apucă să scrie la ziare, prin alte prilejuri... Sesizate, respectiv, organe se pun în mișcare. Și iată alt motiv pentru care, uneori, pentru a se face ordine într-un loc trebuie să se intervină „de sus”, din afară.

Din motive de spațiu tipografic ne oprim aici. Concluzia care se desprinde din dezbaterile de la Borzești este că perfecționarea permanentă, afirmarea cu rezultate ei mai bune a principiului autocconducerii și autocgospodăririi — indiferent de sectorul de activitate — fac necesară implicarea atentă, permanentă și conștințență a tuturor și a fiecărui în parte. În primul rînd a celor cărora societatea le-a încredințat sarcini în acest sens.

Mircea BUNE

În cabinetul de fizică al liceului industrial cu profil minier din Rovinari, județul Gorj
Foto: E. Dichiseanu

„Reducerea drastică a armamentelor nucleare are o importanță crucială pentru pacea lumii”

Documente prezentate la sesiunea specială a Adunării Generale a O.N.U. consacrată dezarmării

NATIUNILE UNITE 22 (Agerpres). — La sediul din New York al Națiunilor Unite continuă lucrările celei de-a treia sesiuni speciale a Adunării Generale a O.N.U. consacrată dezarmării. Cele trei grupe de lucru înființate în cadrul sesiunii au prezentat planurile de acțiune...

Documentele relevă, între altele, că Tratatul sovietico-american privind eliminarea rachetelor nucleare cu rază medie și mai scurtă de acțiune trebuie să fie urmat de un acord...

GRECIA: Acțiuni de protest împotriva bazelor militare americane

ATENA 22 (Agerpres). — Muncitorii grevi la baza militară americană Gurnes de pe insula Creta își continuă greva...

In favoarea extinderii relațiilor dintre țările europene

VIENA 22 (Agerpres). — Alois Mock, vicecancelar și ministru al Afacerilor Externe Austriei, a declarat într-o declarație...

Inițiativă a mișcării pacifiste din R. F. Germania

BONN 22 (Agerpres). — Mișcarea pentru pace din R.F. Germania va organiza, în perioada 27 iunie — 1 iulie, o demonstrație în fața depozitului de muniții al S.U.A. din localitatea vest-germană Fischbach...

Pentru oprirea proliferării armelor chimice

CANBERRA 22 (Agerpres). — Constatând existența unui oarecare pericol în problema dezarmării prin semnarea Tratatului privind lichidarea rachetelor cu rază medie și mai scurtă de acțiune...

Demers vizând interzicerea intrării în porturile suedeze a navelor străine cu arme atomice la bord

STOCKHOLM 22 (Agerpres). — Navele străine trebuie să primească permisiunea de a încuia în porturile țării numai în cazul când căpitaniilor lor vor garanta că nu au arme nucleare la bord...

BERLIN: Încheierea lucrărilor reuniunii internaționale privind crearea de zone denuclearizate

BERLIN 22 (Agerpres). — La Berlin s-au încheiat lucrările unei reuniuni internaționale privind crearea de zone denuclearizate, la care au luat parte numeroși delegați...

TORONTO

Declarația economică adoptată la încheierea reuniunii la nivel înalt a „celor șapte”

OTTAWA 22 (Agerpres). — Declarația economică dată publicității la încheierea reuniunii la nivel înalt a principalelor șapte state industrializate occidentale...

PIAȚA COMUNĂ: Persistă divergențe în problema prețurilor agricole

BONN 22 (Agerpres). — Hotărârea cu privire la intrarea în vigoare a noilor prețuri la produsele agricole în țările membre ale Pieței Comune...

Apel la largirea colaborării economice interafricane

LOME 22 (Agerpres). — Miniștrii economici din cele 16 țări membre ale Comunității Economice a Statelor Vest-Africane (ECOWAS) s-au pronunțat pentru eliminarea barierelor comerciale...

URUGUAY: Crește influența coaliției de stnga „Frente Amplio”

MONTEVIDEO 22 (Agerpres). — Potrivit rezultatelor unui sondaj de opinie efectuat la Montevideo, coaliția de stnga Frente Amplio (Frontul unit al forțelor populare) deține un avantaj substanțial în cadrul preferințelor electorale...

O declarație a președintelui executiv al Republicii Panama

CIUDAD DE PANAMA 22 (Agerpres). — Președintele executiv al Republicii Panama, Manuel Solís Palma, a anunțat că guvernul va asigura toate condițiile necesare desfășurării alegerilor prezidențiale...

ORIENTUL MIJLOCIU

Evoluția situației din Liban

BEIRUT 22 (Agerpres). — O puternică explozie cauzată de un automobil-căpcană s-a produs miercuri dimineață în sectorul de est al Beirutului...

Demstrațiile populației palestinene din teritoriile de pe malul de vest al Iordanului și Gaza și ciocnirile cu forțele israeliene de represalii au continuat miercuri în mai multe orașe și labere de refugiați palestinieni...

AGENȚIILE DE PRESĂ - pe scurt

INTĂLNIRI LA BEIJING

INTĂLNIRI LA BEIJING. În cadrul vizitei pe care o întreprinde în Beijing, Mongolia Internă, președintele Republicii Populare Democratice Etiopia, secretar general al C.C. al Partidului Muncitoresc din Etiopia...

CONVORBIRI TURCO-IUGOSLAVE

CONVORBIRI TURCO-IUGOSLAVE. Sosit la Ankara într-o vizită oficială de trei zile, președintele Consiliului Executiv Federal al R.S.F. Iugoslaviei, Branko Mikulić, a avut miercuri o primă rundă de convorbiri cu primul-ministru al Turciei, Turgut Özal...

DIALOG

DIALOG. La Bonn se va desfășura, vineri, o reuniune ministerială la care participă delegații din Piața comună și Liga Arabă...

LEGERE

LEGERE. În cadrul sesiunii de la Hanoi a Adunării Naționale a R. S. Vietnam, Do Muoi, membru al Birourii Politice al C.C. al P. C. din Vietnam, a fost ales președinte al Consiliului de Miniștri al R.S.V. Do Muoi îl succedează în această funcție pe Pham Hung, decedat în luna martie...

LA KABUL

LA KABUL a avut loc plenara C.C. al Partidului Democrat al Poporului. Raportul privind sarcinile organizațiilor partidului în...

EVOLUȚIA COMPLEXULUI ORBITAL SOVIETIC

MOSCOVA 22 (Agerpres). — La încheierea celor șase luni de evoluție pe o orbită circumterestră, după o activitate încordată legată de schimbarea poziției navei de transport „Progress” și de sprijinirea cosmonauților sosiți la bordul complexului „Mir” cu ajutorul navei cosmice „Soyuz TM-3”...

„Efectul de seră” și perturbațiile climatice

Opinii ale cercetătorilor americani

WASHINGTON 22 (Agerpres). — O mare parte a teritoriului S.U.A. este cuprins de un val de căldură. În 17 state, mercurul termometrelor a ajuns la aproximativ 40 grade Celsius...

În Consiliul de Securitate

Îngrijorare în legătură cu înăsprirea represiunilor rasiste din R.S.A.

NATIUNILE UNITE 22 (Agerpres). — Consiliul de Securitate al O.N.U. a adoptat o rezoluție, inițiată de un grup de țări nealinate, prin care cheamă toate statele și organizațiile internaționale să întreprindă măsuri urgente pentru a determina regimul minoritar din R.S.A. să renunțe la considerarea sa de țară...

HARARE 22 (Agerpres)

HARARE 22 (Agerpres). — Politică de destabilizare a situației din țările africane vecine promovată de regimul rasist de la Pretoria a determinat în zilele trecute o creștere a numărului refugiaților în regiunea Africii australe...

AGENȚIILE DE PRESĂ - pe scurt

STATISTICI PETROLIERE

STATISTICI PETROLIERE. Potrivit unui raport dat publicității la Caracas, totalul rezervelor conținute de petrol în America de Sud sînt de 67,42 milioane de barili...

TEST NUCLEAR

TEST NUCLEAR. Miercuri dimineață, pe poligonul din Nevada, Statele Unite au realizat demersul subteran simultan a două dispozitive nucleare cu puterea totală de 150 kilotone...

POZITIE

POZITIE. Președintele Prezidiului Consiliului Suprem al Poporului al R.D.P. Yemen, Haidar Abou Bakr Al-Attas, a salutat recentul acord încheiat între țara sa și R.A. Yemen privind facilitarea circulației cetățenilor yemeniți peste frontiera comună...

SOLICITARE

SOLICITARE. Ecuadorul a cerut celei de-a VI-a reuniuni a Conferinței de Cooperare Economică a Pacificului (C.C.E.P.) intrarea în această organizație, s-a anunțat oficial la Quito...

REMANIERE

REMANIERE. Primul-ministru elen, Andreas Papandreu, a procedat la o remaniere a cabinetului său. Au fost numiți patru noi miniștri, precum și un număr de secretari de stat. Remanierea nu...

„Strigătul libertății”

O veste emoționantă: la capătul unui calvar care a durat nu mai puțin de 25 de ani, petrecuți în închisorile regimului de dictatură militară din Paraguay, fostul căpitan Napoleon Ortigoza considerat „cel mai vechi deținut politic din America Latină”, a reușit să-și redobândească libertatea...

„Efectul de seră” și perturbațiile climatice

Opinii ale cercetătorilor americani

WASHINGTON 22 (Agerpres). — O mare parte a teritoriului S.U.A. este cuprins de un val de căldură. În 17 state, mercurul termometrelor a ajuns la aproximativ 40 grade Celsius...

AGENȚIILE DE PRESĂ - pe scurt

AGENȚIILE DE PRESĂ - pe scurt